

Sygn. akt II Cz 851/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Karina Marczak

Sędziowie SO Sławomir Krajewski

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 czerwca 2014 roku w S.

sprawy z powództwa **K. S. i M. S.**

przeciwko **J. S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 13 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt I C 2026/13

oddala zażalenie.

SSO Tomasz Szaj SSO Karina Marczak SSO Sławomir Krajewski

sygn. akt II Cz 851/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy zabezpieczył roszczenie powodów o zachówek poprzez zajęcie wierzytelności pozwanej z rachunku bankowego do kwoty 78 000,- zł.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie wskazał, że powodowie wystąpili o zapłatę zachowku po 33 330,- zł z ustawowymi odsetkami od dnia 2 września 2013 roku każdy. Wskazali, że są dziećmi wydziedziczonego w testamencie spadkobiercy, zaś pozwana zbyła swój udział w nieruchomości spadkowej. Pozwana wezwana do zapłaty nie ustosunkowała się do wezwania.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd można żądać zabezpieczenia. Udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia (art. 730¹ § 1 k.p.c.), który istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.). Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. poprzez zajęcie wierzytelności (art. 747 pkt 1 k.p.c.).

Wskazał, że powodowie dochodzą roszczenia pieniężnego, wniosek o zabezpieczenie odpowiada wymogom formalnym wskazanym przez ustawę, zaś brak zabezpieczenia mógłby uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie ewentualnego orzeczenia w sprawie.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła pozwana, zarzucając naruszenie art. 730¹ k.p.c., 736 § 3 k.p.c. w zw. z art. 736 § 1 pkt 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c., wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku, a ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Podniosła, że Sąd nie poddał analizie podanej przez powodów sumy zabezpieczenia, która jest zawyżona. Z treści wniosku bowiem wynika, że obejmuje przewidywane odsetki za okres 6 miesięcy co jest sprzeczne z regulacją art. 736 § 3 k.p.c. Powodowie też nie wykazali kosztów realizacji zabezpieczenia przez organ egzekucyjny, zaś wyczyli koszty procesu i odsetki na dzień orzekania przez Sąd Rejonowy na 73 854,16 zł łącznie. W ich ocenie suma zabezpieczenia przekracza maksymalną granicę wyrażoną w art. 736 § 3 k.p.c. Wskazała również, że powodowie nie uprawdopodobnili wartości roszczenia. Powołując się na dokumenty w sprawie I Ns 438/13, pozwana wskazała, że poniosła nakłady na nieruchomości w kwocie 42 807,34 zł, co obniża wartość nieruchomości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Częściowo uzasadniony jest zarzut naruszenia art. 736 § 3 k.p.c., albowiem istotnie Sąd Rejonowy pobieżnie dokonał oceny sumy zabezpieczenia. Zaakceptować należy wyliczenia dokonane przez pozwaną w zażaleniu, uzupełniając je jedynie o wskazanie, iż zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia (...) o komornikach sądowych i egzekucji (...) za wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego komornikowi przysługuje opłata w wysokości 2% wartości roszczenia, nie mniejsza niż 3% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia i nie wyższa niż pięciokrotność tego wynagrodzenia. Ponadto zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. przy orzekaniu sąd bierze pod uwagę stan istniejący w chwili orzekania. Na dzień 6 czerwca 2014 roku odsetki ustawowe od dochodzonej przez powodów kwoty wynoszą 6 756,51 zł. Tym samym niewątpliwie jest, że suma udzielonego zabezpieczenia jest obecnie niższa od dochodzonego roszczenia. W konsekwencji brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia w oczekiwanym przez pozwaną zakresie.

Całkowicie natomiast chybiony jest zarzut braku uprawdopodobnienia wysokości dochodzonego roszczenia w kontekście podniesionego zarzutu o poczynieniu nakładów. Wysokość nakładów poniesionych przez pozwaną winna być przez nią wykazana w procesie i to nie powodowie już na wstępie procesu mają obowiązek wykazywać wysokość swojego roszczenia z uwzględnieniem tego faktu. Na etapie postępowania o udzielenie zabezpieczenia nie było bowiem wiadome czy pozwana takowy zarzut podniesie, a co więcej nie jest wiadomym czy wykaże jego zasadność. Ocena takiego zarzutu wymaga szczegółowego postępowania dowodowego i stanowi de facto merytoryczne rozpoznanie sprawy, co na etapie postępowania zabezpieczającego nie może mieć miejsca.

W takim stanie rzeczy uznając trafność rozstrzygnięcia, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak na wstępie.

(...)

(...)

ZARZĄDZENIE

1) (...)

2) (...)

- (...)

- (...)

3) (...)

4) (...)

(...)